

O miejscu udzielania świadczeń zdrowotnych decyduje oświadczenie pacjenta

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: czwartek, 12, wrzesień 2019 14:16

Patrycja Grebla-Tarasek

Odsłony: 749

Z oświadczenia świadczeniobiorcy wynikało, że jego stałe miejsce zamieszkania nie uległo zmianie, choć tymczasowo zamieszkuje on na terenie innej gminy. Aby ustalić, gdzie znajduje się centrum życiowe strony należy przede wszystkim brać pod uwagę jej oświadczenia i podejmowane przez nią czynności - tak orzekł Naczelny Sąd Administracyjny, sygn. II GW 18/19.

W niniejszej sprawie burmistrz jednej z miejscowości wystąpił do NSA o rozstrzygnięcie negatywnego sporu o właściwość pomiędzy nim a wójtem sąsiedniej gminy, w sprawie potwierdzenia prawa obywatela do świadczeń opieki zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych.

Ze złożonego wniosku wynikało, że szpital, w którym leczył się pacjent zwrócił się do wójta gminy o wydanie decyzji potwierdzającej prawo do świadczeń zdrowotnych. Szpital wskazał, że pacjent mieszka na terenie gminy.

Wniosek szpitala został następnie przekazany do MOP. Z ustaleń MOPS wynikało, że pacjent nie mieszka w gminie, ale zamieszkuje w innej miejscowości. Z oświadczenia jego matki wynikało również to, że podejmuje on prace dorywcze w miejscu aktualnego zamieszkania i nie zamierza powrócić do gminy. Tymczasem z oświadczenia pacjenta wynikało, że miejscem jego zamieszkiwania jest nadal miejscowość w gminie i nie planuje on zmienić miejsca zamieszkania. Pacjent wskazał, że obecnie przebywa w innej miejscowości wyłącznie jako gość. Zdaniem burmistrza ośrodek życiowy pacjenta znajduje się poza jego gminą. A kluczowe znaczenie w tej sprawie ma oświadczenie złożone przez matkę pacjenta.

Sąd wskazał, że: w kwestii wskazania organu właściwego do wydania decyzji na podstawie art. 54 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych kluczowe jest zatem ustalenie miejsca zamieszkania świadczeniobiorcy. W tym zakresie istotne znaczenie mają oświadczenia i zachowania samego świadczeniobiorcy. Z dokumentacji złożonej wraz z wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu o właściwość wynika, że świadczeniobiorca nie uważa miejsca swojego aktualnego pobytu za swoje miejsce zamieszkania w rozumieniu art. 25 kodeksu cywilnego.

Mając powyższe na uwadze, NSA uznał, że w organem właściwym do potwierdzenia prawa świadczeniobiorcy do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych jest burmistrz.

Postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 czerwca 2019 r., sygn. II GW 18/19.

Źródło: [CBOSA](#)